

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 71. Cornarii Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæcul XVI
A.C. 1524.

tim decerneret, quæ Christianæ Reipublicæ minus proficua essent. Obeunte hoc Pontifice magna suffragiorum pars in illum inclinabat, multique eidem auctores erant, ut eos, qui ejus electioni obsisterent, largitionibus ad se attraheret, quinimo ea de causâ ab ejus propinquis ingentem pecuniæ summam fuisse collectam referunt nonnulli. Ast ille adeo nefaria suadentes indignabundus a se repulit, rem Viro summæ integritatis ac virtutis studiosissimo indignam detestatus.

§. LXXI.

Cornarii Cardinalis extrema.

Ciacon. l. c.
p. 200.

Petr Justin.
in hist. Venet.

Andr. Vid.

Bembo in ep.

Pauvin. de

Rom. Pontif.

Aubery l. c.

Eadem die decima Julii, eodemque anno mortuus est Marcus Cornarius, seu Cornelius itidem Cardinalis, filius Georgii, qui fuit frater Catharinæ Cypri Reginæ, ac Marci Cornarii Venetorum Ducis Nepos. Is ex Protonotario Apostolico mox Cardinalis Diaconus, primo S. Mariæ in *Porticu*, dein S. Mariæ in *via Lata*, demum Presbyter Cardinalis tit. S. Marci, ac Basilicæ Vaticanæ Archipresbyter renunciatus fuit. Præclara Venetorum Reipublicæ præstitit obsequia, eamque in Julii Papæ gratiam reduxit. Leo X. perspectis viri meritis eundem Patavinum, ac postea Venonem

ronensem Episcopum, necnon Constantinopolis Patriarcham nominavit: Cardinalium vero Collegio adscriptus Albanensem ac Prænestinam Ecclesiam adeptus est: Cum vero sacrae Romanæ Ecclesiæ Archidiaconus esset, incumbere ei negotium, ut Adrianum VI. & Clementem VII. summos Pontifices inauguraret, quem etiam Leo X. ubi Patavinum illi concessit Episcopatum, plurimum commendavit epistola ad Leonardum Lauredanum Venetiarum Principem scripta, his verbis: *Cum vellemus, inquebat Papa, Ecclesiæ Patavinæ aliquem ex tuis Civibus præficere, nemo ea nobis dignior Marco Cornelio est visus; tum quod multis, maximisque virtutibus præditus sit, tum etiam, quia is omnibus Reipublicæ difficillimis, durissimisque temporibus nullum unquam laborem evitavit, nulli rei pepercit, ut illi vel commodo, vel ornamento esse posset.* Initio Episcopatus sui in adipiscenda reddituum possessione per Cives Veronenses objecta illi difficultas fuerat, quam tamen non modo feliciter sustulit, sed etiam eos maxime, quos pertinacius adversantes habuit, sibi conciliavit. Postea cum pestilentia Romæ aliisque urbibus vehementer grassaretur, propinquorum precibus Venetias evocatus, ibidem febre correptus brevi post

post

Sæcul. XVI. post adventum suum decessit. Sepul-
 A. C. 1524. tus est in Ecclesia S. Georgii.

§. LXXII.

Pallavicini Cardinalis mors.

*Ciaco. in vita
 Leon. X. p.
 352.
 Aubery l. c.
 Bemb ep. l. 1.
 ep. 13.
 Panvin. de
 Rom. Pont.*

Denique itidem hoc anno obiit Cardi-
 nalis numero quartus Joannes Ba-
 ptista Pallavicinus, patria Genuensis,
 Cypriani Pallavicini, & nobilis ex Græ-
 cia Matronæ filius, nec non Nepos Car-
 dinalis sanctæ Praxedis, qui Romæ an-
 no millesimo quingentesimo septimo fa-
 tis functus est. Natus est Joannes Ba-
 ptista, dum parentes ejus in mari navi-
 garent. Præclara illius auspicia laudem
 multo majorem, ac nominis gloriam ob
 insignem rerum gerendarum dexterita-
 tem ei peperissent, nisi tanti viri virtutem
 fatalis naturæ necessitas, cui in oppido
 Fabricæ florentibus in annis quarta de-
 cima Augusti succubuit, Orbi invidif-
 fet; magnis tamen animi dotibus com-
 mendatum nonnisi triginta septem an-
 nos natum Leo X. Anno Christi millesi-
 mo quingentesimo decimo septimo in sa-
 cri Collegii ordinem adlegit: Vivente
 vero adhuc Patruo suo Episcopus Caval-
 licensis renunciatus est, quo in munere
 cunctas veri Pastoris partes sedulo ex-
 plevit; nam incumbabat non sine ingenti
 omnium applausu publicis Sedis Apo-
 stolicæ